

Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος Επίσκοπος Αντιόχειας και Ιερομάρτυρας

[/ Γνώμες](#)

Ο χρόνος γέννησης και η εθνικότητα του Άγιου Ιγνατίου είναι ασαφή. Στο θρόνο της Αντιόχειας ο Ιγνάτιος ανέβηκε μεταξύ 68-70 μ.Χ. Ποίμανε σαν αποστολικός διδάσκαλος και στάθηκε φρουρός των ψυχών του ποιμνίου του.

Όταν ο Τραϊανός διέταξε διωγμό κατά των Χριστιανών, θαρραλέα ο Ιγνάτιος, ενώ ο βασιλιάς περνούσε από την Αντιόχεια, παρουσιάστηκε μπροστά του και υπεράσπισε τα δίκαια της Εκκλησίας και την αλήθεια της χριστιανικής πίστης. Τότε ο Τραϊανός, διέταξε τη σύλληψη του Ιγνατίου και τη μεταφορά του στη Ρώμη. Οι χριστιανοί της Ρώμης σκόπευαν να τον απαλλάξουν από το μαρτύριο, αλλά ο Ιγνάτιος, με φλογερή δίψα προς το μαρτύριο, έγραψε σ' αυτούς να αφήσουν να γίνει το θέλημα του Θεού. Έτσι, την 20η Δεκεμβρίου του έτους 107 μ.Χ., τον έριξαν στο αμφιθέατρο, όπου πεινασμένα θηρία τον κατασπάραξαν. Διασώθηκαν μόνο τα μεγαλύτερα από τα οστά του, που μεταφέρθηκαν και τάφηκαν με τιμές στην Αντιόχεια.

Αργότερα μετακομίσθηκαν στη Ρώμη (β' ανακομιδή το 540 μ.Χ. και εναποτέθησαν στον Ιερό Ναό του Αγίου Κλήμεντος). Έτσι, ο Ιγνάτιος έμεινε μέχρι τέλους πιστός στη διδαχή του Χριστού, και «ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει» (Β' επιστολή Ιωάννου, 9). Εκείνος δηλαδή, που μένει στη διδαχή του Χριστού, αυτός και τον Πατέρα και τον Υιό έχει, διότι αυτός έγινε ναός του Θεού και επομένως φέρει μέσα του το Θεό. Γι' αυτό και ο Ιγνάτιος επονομάσθηκε Θεοφόρος.

Η Αγία μας Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, επισκόπου Αντιοχείας. Το όνομα είναι δηλωτικό της μεγάλης πίστης του, αφού έφερε, είχε δηλαδή στην καρδιά και την ψυχή του, το Χριστό. Σύμφωνα με την παράδοση και με δεδομένο το γεγονός ότι ο Άγιος έζησε κατά τον 1ο αιώνα, το όνομα Θεοφόρος του δόθηκε από την Εκκλησία, γιατί αυτός ήταν το μικρό παιδί που σήκωσε στην αγκαλιά του ο Ιησούς, λέγοντας ότι όλοι πρέπει να γίνουμε αγαθοί όπως τα μικρά παιδιά.

Ο Άγιος Ιγνάτιος ανήκει στην ομάδα των λεγόμενων Αποστολικών Πατέρων, αφού υπήρξε αυτήκοος μαθητής των Αποστόλων. Γύρω στο 70 μ.Χ. έγινε επίσκοπος Αντιοχείας και διακρίθηκε ως φλογερός ποιμένας και συγγραφέας. Κατά το διωγμό του Τραϊανού συνελήφθη και οδηγήθηκε στη Ρώμη. Στις προσπάθειες των Χριστιανών για απαλλαγή του, αντιστάθηκε λέγοντας ότι θα ωφελήσει περισσότερο με το θάνατο παρά με τη ζωή του. Τελικά, ρίχτηκε στα θηρία και πέθανε μαρτυρικά στις 20 Δεκεμβρίου του 107 μ.Χ.

Ο Θεοφόρος Ιγνάτιος με τη ζωή, το έργο και το μαρτύριο του άφησε στην Εκκλησία σπουδαία κληρονομιά. Δίδαξε την αξία της σχέσεως του επισκόπου με τους πιστούς και τη σημασία του όρου «χριστιανός», αφού πρώτος τον χρησιμοποίησε στα συγγράμματά του.

Παραμένει μαρτυρία θαρραλέου και τολμηρού επισκόπου, που θυσιάζεται για το ποίμνιο και την πίστη του. Μετέδωσε την Παράδοση και την Παρακαταθήκη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Για όλα αυτά, η προσφορά του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου είναι σπουδαία και σημαντική για την Εκκλησία και τους πιστούς.

Άπολυτίκιον

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσηφ.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομών, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε, Πρεσβεῦε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας, ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.